

OKTÓBERI KERT

IRTA: HARSÁNYI LAJOS

A kert fölött a Nap (öreg madár)
Vörhenyes szárnyakon lankadva száll.
A napraforgók barnák.
A pókok egyre varrják
A szemfedőt a sok beteg virágra.
A gesztenyefa könnyes, mint az árva.

A kertész bús. Borongva nézelődik.
Le-lehajol az avarlepte földig.
Virágmagot szed mélán.
Szomorú szemmel néz rám.
Pereg a holt levél a vén platánról.
A holt levél még egy utolsót táncol.

A piros és zöld székeket behordták.
A kert közepén áll a szörnyű hordágy.
Rajta virágok fázva :
Viszik az üvegházba.
Olyan a menet, mint a temetések.
Beesteledik. Kigyúlnak a mécssek.

Valaki künn lapul a feldúlt kertben.
Hallom különös lépteit ijedten.
Vacog a fogam. Befutok.
Ablakot, ajtót becsukok.
A kert fölött a Hold sarlója tündököl.
Utánam fut és bezörget egy szörnyű csont-ököl.